

FOAIA POPULARĂ

PUBLICAȚIE ENCICLOPEDICĂ SĂPTĂMÂNALĂ. REDACTATĂ DE UN COMITET ⇨

Directorul părții economice: C. C. CĂRLOVA

REDACȚIA ȘI TIPOGRAFIA :

Directorul părții literare: ILIE IGHEL DELEANU

⇨ Abonamentul: 5 lei pe an în toată țara ⇨

BUCUREȘTI 37 STRADA ACADEMIEI 37

⇨ Anunțurile: un leu rindul pe pagina 8-a ⇨

SAMARUL :

Congresul agricultorilor de Const. C. Cârlova
 John Ruskin. Lector
 Criminalii politici [Lom-
 broso] Dr. E. Kaminski
 Din a durerei salbă El. M. Z. Ionescu
 Abnegațiunea Paul Panaitescu
 Jurnalist C. Cosco
 Ideal Social John Ruskin
 In contra alcoolismului. I. Nicul.-Severin
 Pedepsele în educație Gr. Teodosiu
 Snoave Bădulescu
 Cugetări istorice Gerard
 Romanul: Moștenirea de 100,000,000
 Ilustrații: John Ruskin, Nu ride de altul.

Congresul agricultorilor

În sfârșit agricultura noastră, în cap cu cei mai de seamă ai ei, a început a se mișca. Pare-mi-se că aceste vremuri grele prin care trecem și nevoile de care suntem amenințați, au făcut ca această brăslă să înceapă a se simți, față de mizeria și nevoile ce îi sunt create, prin seria de ani proști de recoltă.

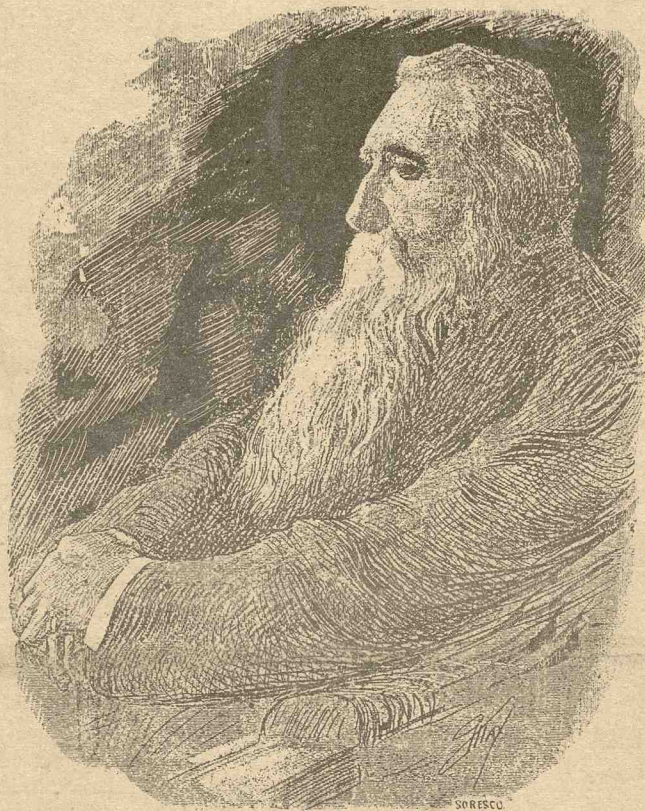
Căci, din păcate, ast-fel este Românul nostru: numai când îi e apa la gură și când îi dă cuțitul la os, numai atunci dă semne de viață, începe a se îngriji și a se întreba ce este de făcut.

Așa ne este firea, așa ne este nația și nu este vina nimănui, nici n'avem dreptul a ne plânge contra altuia, de cât numai contra noastră înșine și a originii noastre romane: „panem et circenses.“

Dacă însă avem păcatul de a fi ast-fel, trebuie, în schimb, să mulțumim cerului că, cel puțin, dacă ne a dat ca moștenire răbdarea și nepăsarea, apoi a știut să ne păstreze meritul de a fi sdraveni și semeți, când nevoile și împrejurările grele ne strâng cu ușa.

Și aceasta, credeți-mă, este o calitate mare, căci în loc de a ne desera și a ne pierde în momentele critice, ce trecem, din contră, Românul atunci știe mai bine să se reculegă și să înțeleagă ceea ce trebuie să facă spre a nu fi copleșit de nevoi, și știe cum trebuie să se lupte pentru a eși învingătorul. Eî bine, această calitate, de care în multe ocațiuni grele Românul a dat probe, cu drept cuvânt este, dacă nu o virtute, dar cel puțin un merit și un merit mare la un popor tânăr.

Cu o deosebită satisfacțiune citesc de câte-va zile prin ziare că o seamă de agricultori au luat laudabila inițiativă, ca, în mijlocul unui aproape desastru în care se gădesc cultivatorii mari și mici, de împrejurări neatârinate de voința

JOHN RUSKIN

Unul din cei mai mari scriitori contemporani ai Angliei. A murit la 9/21 Ianuarie anul acesta la Brantwood-Coniston.

Cu moartea lui John Ruskin, s'a sfârșit o însemnată eră literară a Angliei, aceea care de multă vreme începuse a fi numită «Era victoriană.»

Ruskin se născuse în Londra la 1819 și studiele și le făcuse în Christ Church College din Oxford. Pictor la început, Ruskin își părăsi repede arta pentru a se avânta în critica artistică și în discuțiunile asupra principiilor artei.

Din toată marea operă a pusnicului de la Coniston se relevează cu putere un stil cum Anglia nu mai văzuse până la Ruskin. Cu vorba lui caldă și ademenitoare, cu stilul lui superb, filosofia metafisică și morală a lui Ruskin, combătută și neacceptată multă vreme, fu nu peste mult timp îmbrățișată de toți.

În criticile lui, frumoase și pătrunzătoare, răsar continuu caracterul mistic și desăvârșit religios al lui Ruskin.

Scrierile lui Ruskin sunt: „Modern Painters“ care a devenit mai târziu o scriere, în mai multe

volume, de filosofie metafisică și morală; „The seven Lamps of Architecture“ (Cele șapte lămpi ale arhitecturii); „Stones of Venice“ (Pietrele Venetiei); „Element of Drawing“ (Elemente de pictură), scrieri cărora a urmat o operă monumentală, în care teoriile sociale strălucesc prin îndrăzneala lor, o operă asupra muncii și capitalului:— din care publicăm mai la vale capitolul „Ideal Social“, „Unto this last.“ (Până la acest din urmă.)

Stilistul care între scriitorii Angliei este așezat între Milton și Quincey și, care a fost Ruskin va rămâne de-apururea cel mai mare poet al Angliei, poet care a scris în proză și care a iubit până la exaltare Natura, fermecătoarea Natură, dătătoarea tuturor bucuriilor și tuturor virtuților.

LECTOR.

noastră, să convoace un mare congres de agricultori în București.

Ziua de 2 Februarie a fost aleasă, și pentru această zi au fost invitați în salonul hotelului Bristol, toți agricultorii mari și mici din întreaga țară, spre a se consfătuși de ceea ce ar fi de făcut, față cu aceste timpuri grele prin care agricultura noastră trece, și ce anume măsuri ar urma ca să se ia, pentru ca nevoia de care suferă țara, și criza de care sunt constrânși agricultorii astăzi, dacă nu este posibil a se înlătura cu totul, dar cel puțin a le ameliora, pentru a nu produce o complectă ruină, până ce vor veni alte timpuri mai bune și mai prielnice agriculturii noastre și deci și celor de această meserie.

Această inițiativă merită toate laudele ori cărui român de inimă.

Se știe destul de bine, cum că unicul izvor, care a alimentat în această țară mai toate conductele mișcării noastre economice și sociale și care a dat viață stărei noastre prospere și înfloritoare de până mai ieri, a fost exclusiv numai și numai agricultura. Ea, încă de la 1865,

data înproprietărilor sătenilor noștri și până mai deunăzi, cu mersul ei tot-d'una în plin și prosper, a făcut să fim ceea ce suntem și să ajungem unde ne aflăm azi.

(Despre înproprietărea țăranilor, la 1865, îmi rezerv dreptul a vorbi mai pe larg în altă ocaziune, când voi demonstra că aceasta putea fi făcută în mai bune condițiuni și cu mai mare folos, atât pentru țăran și agricultură, cât și pentru țară.)

Situația este azi, fără îndoială, afară din cale de tristă. Ani nenorociți au făcut un ravagiū fără seamă de mare printre agricultori, omorând pe cel mic și ruinând pe cel mare. În asemenea împrejurări, un congres, care să strângă la un loc pe toți oamenii de bine, e excelent.

Eū unul nu fac alt de cât, încă odată mai mult, feliicit pe inițiatori pentru această măsură bună și laudabilă ce au luat, urându-le din toată inima isbândă deplină pe această cale marea, dar tot de odată foarte grea. Și ca mic agricultor ce sunt și eū, și ca unul care

exclusiv numai cu această meserie m'am hrănit încă din tinerețe, la 2 Februarie mă voi duce să asist și eu la acest mare sobor al agricultorilor noștri și, stând de o parte, voi vedea cele ce se petrec. Voi asculta cele ce se vor vorbi, și apoi judecând, voi aprecia dacă în adevăr sunt începutul unor fapte sincere și serioase, sau dacă și aci, ca în toate ocaziunile solemne la noi, politica zilei nu și-a vârât codița, iar cei iubitori de a ajunge oameni mari și tari, nu fac jocul politic al vre-unui partid.

În primul cas, de și tot-d'auna am fost omul care am stat de o parte și retras în ori-ce ocaziune sgomotoasă, iubind a trăi liniștit, în mijlocul ocupațiilor mele, de astă dată, mișcat până la suflet în sentimentele mele de bun Român, și animat de dorința vie ce nutresc în pieptul meu pentru prosperarea agriculturii noastre și pentru puțința d'a o scoate din fogașii nevoiei, în care, pentru un moment, se pare că este înămolită, voi intra în luptă și m'oi pune umărul, pe cât mă voi pricepe și voi putea în această cauză sfântă și patriotică, având mângăierea sufletescă că am muncit la opera cea mai de seamă a neamului meu și a țerei mele.

În al doilea cas însă, voi face ceea ce tot-d'auna am făcut, ori de câte ori am văzut lucruri necurate și interese meschine în joc: mă voi retrage de o parte, și suspinând cu amărăciune nu voi înceta de a zice clătînd cu jale din cap: *biata țară Românească!!...*

CONST. C. CĂRLOVA.

DIN A DURERI-MI SALBĂ

seară, pe un cer senin,
La lună și la stele

Cum le priveam, le-am spus mai tot
Amarul vieții mele,

Iar azi, în zori, când m'am uitat
Pe frunze, flori și iarbă,
Ca diamante lacrimi stau
Din a dureri-mi salbă.

1900 ELISABETA M. Z. IONESCU

CRIMINALII POLITICI

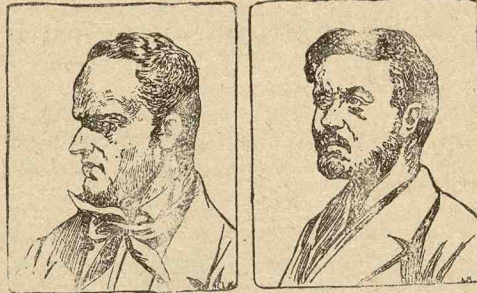
DE PROFESORUL LOMBROSO

Crima politică se deosebete chiar prin natura sa de cea ordinară. În lucrarea mea intitulată: „*Criminalul politic și revoluțiunile*”, am dovedit în deajuns că crima politică, contrariu de ceea-ce se întâmplă când e vorba de cele mai multe crime ordinare, care isvorec dintr'un motiv eminent egoist, se naște din potrivă dintr'un sentiment de altruism exagerat.

Toată din această cauză, criminalul politic e izolat.—Printre criminalii ordinari sunt puțini cari lucrează sub impulsivitatea momentului; marea majoritate se compune din criminalii născuți, din indivizii cari—supunându-se unei trebuinți născute—fac răul numai pentru plăcerea de a-l face;

un mare număr dintre aceștia 'l compun și criminalii întâmplători, pe cînd alienații dau un contingent foarte neînsemnat. Printre criminalii politici, cei născuți-criminali, precum și criminalii din întâmplare, constituiesc minoritatea, fanaticii și nebunii, din potrivă, majoritatea.

Nu e nevoie să cunoască cine-va istoria foarte tristă a regicizilor Hödel, Nobiling, Reinsdorff, Stellmacher, Kammerer, Fièsch și al feneenilor Brady Hanlon și Fitzharris.

Fiescki

Bradi

Se poate vedea chiar din figurele lor respingătoare că se găsește și printre omorătorii politici, criminalii născuți.

Și alte fapte dovedesc această aserțiune.

Ast-fel găsim la ei, de ex. foarte adesea tatuări cari se raportează la diferite întâmplări politice și jargonul particular pe care-l întrebuințează în jurnalele lor. O ultimă dovadă în fine e că le lipsește ori-ce simț moral. Moartea și asasinarea unui om, chiar fără cauză politică, îi mișcă în genere atât de puțin încât aproape le provoacă surâsul.

În urma legăturilor pe cari le am dovedit că există între epilepsie și criminalitatea înăscută, nu lipsesc nici dintre criminalii politici epilepticii. Monzes de ex. care a atentat la viața Președintelui Roca, era epileptic. E probabil că și Marat suferea de aceeași boală;—cel puțin așa dovedeste neregularitatea trăsurilor feței sale, tipul său întreg precum și cruzimea sa.

Cea mai mare parte însă, dintre criminalii politici devin criminali din pasiune sau din fanatism.

După cum am dovedit în mai multe rânduri, criminalul din pasiune, nu înfățișează în figura sa nici în dezvoltarea sa intelectuală și fizică acea aparență tristă care stigmatizează individul născut criminal. Figura sa are o expresiune omenească. Trăsurile cele viguroase concordă într'un mod armonios cu cele mai puțin pronunțate, barba le e bogată și fruntea atinge o înălțime mijlocie.

Alături cu acești omorători extraordinari se pot număra și cei cari se sinucid într'un mod indirect sau mediat. Ei omoară capul unui stat sau mai bine încearcă a o face cu cea mai mare lipsă de dibăcie posibilă, pentru a pune capăt, în acest mod, proprii lor existențe; ea să-și ia ei însăși viața nu au destul curaj.

Un exemplu recent de acest fel ni-l da spaniolul Oliva Y. Manenso care a comis un atentat în contra regelui Alfons. Indărătnic și puțin inteligent se dădu studiului Matematicii pe când familia sa voia să dea o direcțiune literară culturii sale. De oare-ce însă nu avu succes nici în litere nici în matematici se lăsă de aceste din urmă și deveni, pe rând ajutor de sculptor, tipograf, muncitor la câmp,

dogar și soldat. Ca atare dete chiar dovezi de un grad oare-care de curaj. În sfârșit se făcu farmacist.

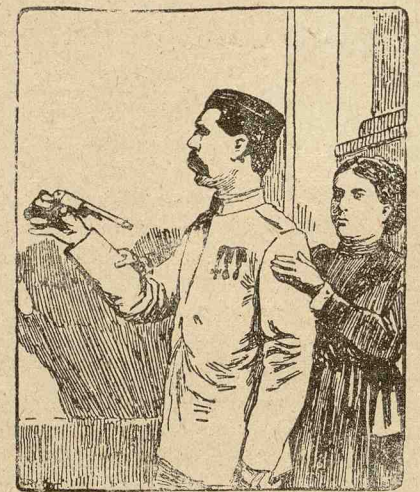
Hrănindu-și spiritul cu citirea de cărți și jurnale ultra-liberale, pasiunea sa politică creșcu atât de mult încât începu să lucreze puțin și reu. De oare-ce nu putu suferi contrarietățile unei vieți care se potrivea atât de puțin cu gusturile sale, și exprima de mai multe ori intenția de a se sinucide.

În sfârșit obținu de la tatăl său un mic ajutor pentru a începe o nouă existență în Algeria. În loc de această se duse la Madrid și comise atentatul în contra regelui.

Un alt criminal, Passanante, declară imediat după arestarea sa că ar fi comis atentatul său asupra regelui încredințat că-și va pierde cu această faptă viața, care îi devenise nesuferită din cauza răului tratament la care-l supunea stăpânul (meșterul) său.

În adevăr, două zile înainte de atentat 'l ocupa mai mult concedierea sa decât asasinarea regelui. După arestarea sa și dete, din această cauză, toată osteneala posibilă pentru a-și îngreuna pozițiunea. El însăși atrase atențiunea funcționarului asupra afișului revoluționar pe care scrisese: «Moarte regelui, trăiască republica!» Dacă luăm în considerațiune și vanitatea sa, ne putem explica ușor cauza pentru care refuză să apeleze contra sentinței pronunțate în contra sa. Când îi se făcu cunoscut că fusese grațiat nu se gândi la viața sa scăpată ci la modul cum va fi judecat de lume acest fapt.

Dar, cea mai sigură dovadă de acest mobil secret de sinucidere mediată (indirectă) este următorul document psihologic extraordinar pe care-l datorează amabilității Reginei României.

Atentatorul la viața M. S. Regelui României.

Regina Elisabeta nu e celebră numai ca poeta și scriitoarea Carmen Sylva, ci e în același timp și o savantă bine cunoscută care e capabilă de a concepe noi puncte de vedere științifice.

Un Român de 30 ani, care a fost condamnat pentru omor, dar grațiat în urmă, atentă pe neașteptate la viața regelui. El trase un foc din stradă asupra unei ferestre luminate, ast-fel însă încât abia atinse geamurile. O perchișițiune făcută la el acasă, scoase la lumină mai multe fotografii pe cari figura ca haiduc înarmat. Pe o alta se înfățișă în momentul de a se sinucide iar amanta sa în acela de a-l împiedica de la acest fapt. Fără îndoială

că e vorba aci de un acces ușor, de un joc vanitos de-a sinuciderea și anume într-o epocă care precedea atentatul. Ast-fel se înfățișează această crimă ca o sinucidere indirectă (mediată.)

Chiar Vaillant și Henry sunt pentru mine oameni cari s'au sinucis indirect; poate chiar și Sega care se plânse de faptul că în Italia nu se pedepsesc asemenea crime cu moartea și Caserio, care înainte de săvârșirea faptei, zise că decapitarea nu e tocmai dureroasă. Henry interzise chiar apărătorului și mamei sale să vorbească de nebunia tatălui său și atrase atențiunea juraților asupra faptului că face parte din meseria avocatului de a-l apăra; că el însă vrea să moară.

Tot din această categorie fac parte Bruti, Orsini, Pisoni, Karl Sand, Straps, Michailoff, și femeile Perovoskaja, Charlotta Corday și Wjera Sassulitsch.

Perovoskaja

Charlotta Corday

Aproape toți sunt tineri, între 18 și 26 ani. Tatăl său bunicul celor mai mulți au fost fanatici politici, precum ai Charlotei Corday, Orsini, Padelewski, Booth și Nobiling. Mai înainte de toate se desosebesc atât de criminalul ordinar precum și de omul normal printr-o bunătate de inimă exagerată, un simț de dreptate și un altruism bolnăvicios.

(va urma)

DR. ERMINA KAMINSKI.

ABNEGATIUNEA

„Cele mai frumoase fapte ale omenirii au eșit dintr-un acces de friguri de sentimentalism.“

Renan

Timpurile în care s'au săvârșit cele mai mari cruzimi, sunt acelea cari au lăsat posterității cele mai mărețe exemple de devotament. *Așa de mare este puterea virtuții că ea triumfă asupra crimei și se poate naște sub cea mai grozavă tiranie.* Istoricul Tacit ne povestește despre o femeie, Epicharis, care îndurând mult timp ororile sclaviei, putuse prin munca și onestitatea sa, a-și obține libertatea, care pe atunci se dobânda mai greu de cât viața!

Abea eșită din sclavie și Epicharis fu bănuită de complot contra lui Nerone. Ea fu pusă mai întâiu la înșisoare câtva timp, unde cu toate bătăile și batjocurile ce i se făceau, nu se putea obține nici o mărturisire din partea ei. Nerone crezând că o femeie nu va putea rezista durerilor, o dete calăilor să o sfășie în torturi... dar nici biciul, nici ferul ars cu care o întepea, nici furia calăilor care se îngrozeau de a fi învinși de o femeie, nu reușiră la nimic. Și ast-fel în prima zi triumfă asupra torturilor.

A doua zi, când o aduse din nou la supliciu așezând-o pe un scaun (căci membrele fiindu-i sfărâmate nu se mai puteau

ține pe picioare) profită de absența calăilor, cari se duceau a lua și alți condamnați, și cu mâna ce-i rămăsese nesfărâmată, rupse una din fâșiile vestmântului său ce atârnavă, și făcând un lanț se strangulă de un scaun, pentru a nu mai fi expusă din nou publicului feroce, care dorea să vadă cruzimi umilitoare. Și ast-fel își stinse ultima suflare de viață ce-i mai rămăsese, fără ca în groaza suferințelor să fi făcut vre-o denunțare.

Măreț și frumos exemplu! de un curaj admirabil din partea unei femei care, prin abnegațiunea sa, scutea de cele mai mari cruzimi oameni inocenți și aproape necunoscuți.

Slavă din popor, fu capabilă de atâta devotament, pe când oamenii liberi, născuți din familii nobile, cavaleri și senatori Romani, nici nu așteptau torturile pentru a trăda Împăratului tot ce aveau mai scump, ast-fel a fost Lucanus care și denunță chiar pe mama sa.

Cu toate astea, or-cât de mare a fost cruzimea tiraniilor din antichitate, e de observat că nu s'a putut învinge nici distruge cea forță divină de abnegațiune ce o poseda unii oameni cari, disprețuind viața de jos caută fericirea dincolo de mormânt.

Cel care cunoaște istoria creștinismului rămâne uimit văzând cum în fața morții celei mai dureroase s'au putut găsi ființe omenesti, mai ales în sexul feminin, care să meargă cu bucurie către chinuri fără seamă.

Bărbați de tot felul, damele cele mai respectabile și virginele cele mai frumoase (neavând altă vină de cât credința creștină) erau alese de Nerone spre a fi târâte în arena circuitului, și asupra cărora erau să se repeză fiarele sălbatice să le sfășie în prezența sa și a unui public tot așa de feroce ca și el.

Nenorociții rupți în bucăți de către lei și pantere, ofereau lui Nerone plăcerea ce căuta, în sunetul muzicii care vibra într-un aer încărcat de aburi ce eșeau din sângele vărsat și din carnea palpitândă încă. Și pe măsură ce numărul victimelor, care bravau ororurile lui creștea, el se mânia că nu știa ce chinuri să mai invente pentru a face să dispară farmecul liniștit de pe fața murinzilor, sperând însă că chinurile nu vor fi așa de neputincioase în fața virtuții, căuta a da poporul spectacole mai oribile, și găsi în mitologie exemple de imitat. Cea mai plăcută oroare a sa fu de a reprezenta pe *Dorce* (fica unui rege; ea a murit legată de coarnele unui taur).

Frumoasa virgină era mai întâiu desbrăcată apoi legată cu fața în sus, de spina taurului sălbatic având mâinile și părul legate de coarne. Ast-fel se da drumu taurului să intre în circ unde trebuia să se lupte cu alte fiare și cu gladiatorii.

La finele fie-cărui spectacol, Nerone se cobora în arena circuitului spre a vedea de aproape impresiunea feței produsă de spaimă asupra victimei.

Se povestește că Perpetua, una din cele mai frumoase vergini creștine, nu murise încă, de și taurul de care era legată căzuse mort de loviturile gladiatorilor. Nerone, coborându-se în arenă și apropiindu-se de dansa, ea își aranja pe cap (cu mâna ce scăpase din legătură) părul rupt și incurcat de către dinții și ghiarele fiarelor, zicând tiranului cu o voce aproape

stinsă dar plină de blândețe și de farmec:

„Martirii trebuie să moară veseli, nu triști, cu părul împrăștiat!“ apoi expiră la moment. Barbarii (servitorii ai circuitului) cari adunau cadavrele din arenă, se umplură de compătimire în fața unei abnegațiuni așa de miraculoasă, ei trecură repede la Creștinism.

Tirani cari au căutat să extermină virtutea prin crimă, au dovedit că în omenire predomină sublimul și frumosul, (componeții ai virtuții) căci în timpurile cele mai grele virtuțile au fost cele mai mari, și tot progresul măreț al viitorului plin de cea mai înaltă morală, este opera creată nu de scepticism, nici de filosofie, cide puterea divină a abnegațiunii care coprinde toate și care covârșește toate, și de accesul de friguri de sentimentalism al marilor creatori, prin care lucrează forța divină ca să ajungă omenirea la origina sa cerească, să poată toți merita numele de fiul lui D-zeu, cum a dorit Isus, trimisul și adevăratul său fiu.

PAUL PANAITESCU

JURNALIST

*Plecăse'n zori de dimineață,
Să cânză numai „Inversu“;
Doar mucerile de țigară
'T-au întrerupt adesea mersu.*

*Fusesse căutat prin cârcimă
Pe la binale și la cort,
Și tat'su asvârlise pipa,
Iar mă-sa îl credea chiar mort.*

*Târziu în jurul mămăligei,
Se adunaseră țiganii....
Dănciuc — „Teteo uite patru!“
Și'i arătă toți gologanii;*

*Bătrâna și puse în șold mâna,
Scuipă cu-un aer vesel-trist
Și 'ntreabă uite negustorul:
— Ce ești tu maică?*

—«Jurnalist!»

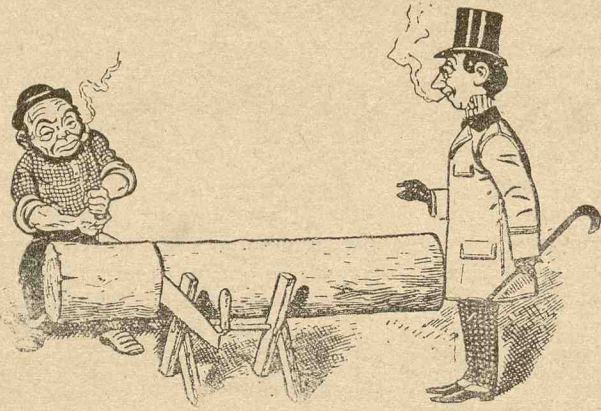
C. COSCO

IDEAL SOCIAL

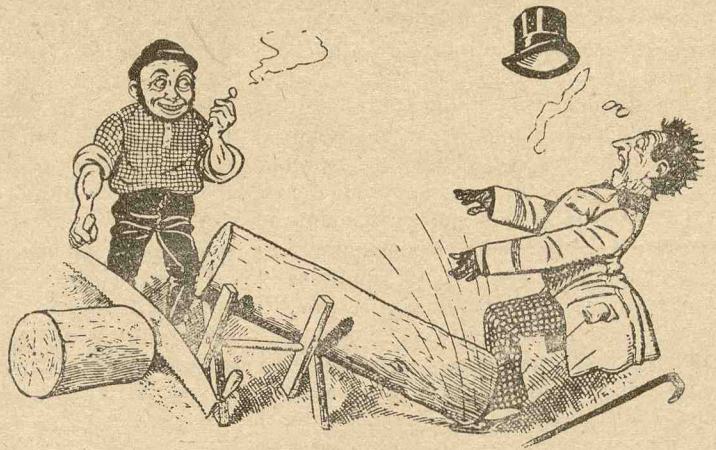
Opera cea mai salutară și cea mai sfântă ce se poate face acum pentru omenire, este de a învăța pe oameni (mai cu seamă prin egsemble, cum convine a se face pentru ori-ce bun învățământ) nu «a se perfecționa ei însăși», ci a se *satisface ei însăși*. Este blestemul care apasă asupra ori cărui popor ca și asupra ori cărui individ rău, de a mânca și de a nu se sătura. Cuvintele evanghelice spun că vor mânca și se vor sătura. Și cum nu este de cât un fel de apă care potolește ori ce sete, tot așa nu este de cât un fel de pâine care astâmpără ori ce foame—pâinea justiției și a dreptului. Dacă sunt infometati de această pâine, oamenii ar fi tot de-a-una sătui, căci este pâinea cerului; dar dacă sunt fometoși de pâinea nedreptății, nu vor fi sătui, căci este pâinea Sodomei.

Și pentru a se învăța oamenii să se satisfacă, este necesar de a se înțelege

NU RÂDE DE ALTUL CĂ TE-AJUNGE RÂSUL

— Hei, meștere. E greu, hai?
Mai bine ai vrea să fi bancher, sau măcar ca mine...

— Ba, nu zău, nu mi-ar plăcea să fiu în locul D-tale.
Tabloă !!!

în întregime frumusețea și bucuriile vieții umilite. Aceasta este, pentru acum, din toate studiile, cel mai grabnic, viața umilită—aceasta înseamnă o viață care nu 'și propune nici o exaltațiune, dar o dulce continuitate, care nu exclude ideea prevederii, dar care nu se întristează de năinte și nu se turbură la gândul zilei ce vine; ca e nu înlătură deci prevederea sau economia, dar se refuză absolut la acumulațiune; o viață de afecțiune domestică, sensibilă la tot ce constituie plăcerile simple și curate, sensibilă mai cu seamă, prin consecință, la frumusețea Naturei.

Nu știu ce trebuie maximului de muncă serioasă și continuă pentru a se procura o dreaptă bună-stare, nici ce grad de eleganță este cu puțință de aliat ocupațiilor, zise servile, ale vieții, dar ceea ce știu bine, este că o exactă economie a muncii ar asigura fie cărui individ aceea ce ar fi bine să aibă și nimic mai mult și că nu este eleganță de dorit care să nu se poată avea cu munca.

Zic mai întâi că o dreaptă întindere a muncii ar asigura fie cărui individ o parte echitabilă. Să nu se piardă nici o muncă tehnică în obiecte fără utilitate și fără plăcere, toată activitatea fizică să fie utilizată în cea mai largă măsură posibilă și se va găsi că nici un om nu are nevoie să lucreze mai mult de cât e bun pentru el. Cred că clasele superioare ar câștiga enorm în sănătate și în fericire dacă ar aplica cu perseverență, cu toate că în mod stângaci, la lucrări utile, forțele fizice pe care le cheltuiesc acum pentru ca să se amuzeze. Ar fi mult mai bine, de exemplu, ca un gentilom să 'și cosească propriile lui câmpii de cât să se plimbe călare pe cele ale altora.

În ceea ce privește gradul posibil de eleganță, repet că nu pot vorbi pozitiv, pentru că nici o sfortare nu a fost încă făcută pentru a se da oamenilor cu viața simplă, obiceiuri de eleganță.

Ideea unei ast-fel de elegante a putut părea absurdă, în parte din pricina ambițiunii prostestă a câtorva persoane ordinare, aparținând unei condițiuni inferioare, dar mai cu seamă din cauza afirmațiunii mai vinovate de cât prostestă a modernilor avocați ai progresului, că «educațiunea» înseamnă studiul limbii latine, sau a algebrei, sau

a muzicii, sau a desenului, în loc de dezvoltarea sa «realizarea» sufletului omenesc.

Poate că nu este de extremă necesitate pentru un țaran de a ști algebra, sau greaca, sau desenul. Dar este poate în același timp posibil și util să fie capabil să 'și înlănțuiască gândurile cu claritate, de a deosibi binele de rău, de a 'și stăpâni patimile și de a simți toate plăcerile vederii și auzului pe cari viața lui le face accesibile. Nu'l voi învăța știința muzicii, dar îl voi învăța de sigur să cânte. Nu'l voi învăța știința desenului, dar de sigur îl voi învăța să vadă; fără să știe un singur termen din botanică, el va cunoaște perfect obiceiurile și întrebuințările fie cărei flori și fie cărei frunze din livedea lui; fără să fie îngrămădit de nici o teorie de filosofie morală sau politică el își va ajuta vecinul și nu se va vinde.

Orî ce sfortare de perfecționare socială este paralizată, pentru că nimeni nu a fost destul de îndrăzneț sau destul de bine-văzător pentru a 'și pune și rezolvi această cestiune esențială:

«Ce este aceea ce face cea mai mare valoare și cea mai mare noblețe a vieții pentru om, și cum se poate întinde asupra unui cât mai mare număr?» S'a răspuns cu repeziciune că bogăția este bună, că știința este bună, că arta este bună, că luxul e bun. Cu toate acestea nici unul din aceste bunuri nu este bun în sine, dar numai dacă este bine întrebuințat. Tot asemenea nu s'a făcut nici o sfortare serioasă—cu excepție în fragmentele inutile ale moraliștilor—pentru a se determina care lux și care știință este bine să pozezi sau înțelept să dorești. Cel puțin știm un lucru, care este clar demonstrat prin istoria tuturor timpurilor, că artele și științele când n'au servit de cât la strălucirea națiunilor, invariabil le-au grăbit inima; și fără să mă aventurez a spune că știu, cel puțin cred cu tărie că aceleași arte și aceleași științe, ar tinde tot așa de sigur și la o exaltată forță și a vivifica sufletul orî cărei națiuni care le-ar întrebuința, pentru mărirea bunei stări a claselor inferioare și a înfrumusețea cu o inteligență fericită căile modeste ale muncii cinstite.

JOHN RUSKIN.

CUVINTE ISTORICE

I

Trofeele lui Miltiade mă împedică a dormi (Themistocles)

* * *

Femea lui Cesar nu trebuie nici bănuită (Cesar)

* * *

Totul este consumat (Isus murind)

* * *

Foamea se căsătorește cu setea (Gastin D'orleans, fratele lui Ludvic al XII, vorbind de o căsătorie între persoanele cam sărace)

* * *

Și totuși se învârtește... (Galileu vorbind de pământ, după condamnare)

* * *

Măi sunt judecători la Berlin! (Ripostă morarul din Sans-Souci regelui Fridiric al II, care i contesta drepturile sale de proprietar.)

* * *

Miciile daruri întrețin amicițiile (Răspunsul lui Montesquieu la unul care în mijlocul unei discuțiuni îi oferi capul)

* * *

Am pierdut totul afară de onoare. (Francisc I după războiul de la Pavia)

* * *

Femea adesea se schimbă (Deviza lui Francisc I gravată pe una din ferestrele castelului din Chiambard)

CULESE DE GÉRARD

TREI HOȚI

O-dată, niște hoți de meserie, cărora le plăcea să se uite și în fundul sticlei, ședeau, tăinuind la o masă plină de bucate. Intre diferitele feluri de bucate mai aveau ș'un miel fript, — coala, cum e mai bine, când spinarea-i scărpinată. — Dar le lipsea ceva. — Vinul!... pe care îl lăsaseră prin jurământ, căci, de câte-ori se 'mbătaseră, spuneau tot ce au făcut.

Însă, la gândul că o sticlă de vin ar face minuni, unul zise: — „dac-ar fi... cel-l-alt: — „bun ar fi“... cel de-al treilea: — „mă duc s'aduc?!“

I. A. BĂDULESCU

MOSTENIREA DE 100.000.000 FRANCI

5.

CAPITOLUL II

O RUDĂ FOARTE CINSTITĂ

La masă Parr spuse nepoților săi :

- Scumpii mei copii, am de gând să fac o mică călătorie.
- Pe mare ? întreabă Mabel.
- Nu, mă duc la Oil City, în fundul Pensilvaniei.
- Tei și pe Pierre ? întreabă George.
- Da.
- Pentru afacerea cu anunțul ?
- Da.
- Și când plecați ?
- Măine.
- O să lipsiți mult ? zise Mabel.
- Nu cred, trei, patru zile.

A doua zi cei doi călători se aflau în drumul de fer.

Au ajuns la Oil City noaptea, de aceea descinseră la un otel.

A doua zi, Parr întreabă de locuința D-lui Atkins.

Casa acestuia era superbă, foarte mare și construită de curând.

Biroul petrolierului ocupa tot catul de jos, la întâiul etaj și al doilea locuia D-nul Atkins cu familia.

Comandantul își dăde cartă sa de vizită, și fu numai decit introdus în cabinetul industriașului.

Domnul Atkins era un om ca de 50 de ani, gras peste măsură, cu ochii mici cenușii, și cu un fel de barbișon cu totul american.

Cind intră comandantul urmat de Pierre, D-l Atkins, fără să se scoale și abia ridicind capul, întreabă :

— Ce voiți ?

— D-nule, răspunse comandantul, am citit în New-York-Herald un anunț....

La aceste vorbe, D-l Atkins sbură — cit îi permitea delicatul său corp — după fotoliul pe care afla și oferi două

scaune vizitatorilor, și apoi își reluă locul, cercind să dea figurei sale umflate, cea mai amabilă expresiune.

— Puteți să-mi dați amănunte asupra nenorocitelor mele rude ?

— Da D-le, comandam vaporul *Roanake*, tocmai în momentul cind a făcut naufragiu.

— Și ați venit să-mi anunțați, că verii mei au perit ?

— Nu, Domnule.

— Cum așa ?, strigă D-l Atkins, care nu putu să-și stăpânească necazul.

— Din contră, am venit să vă presint pe acest brav om, care i-a scăpat pe amândoi.

— I-a scăpat ?

— Da Domnule.

Noutatea aceasta desperase pe D-l Atkins, era prăpădit. Comandantul îi înțelese surpriza și-i zise :

— Înțeleg emoțiunea D-voastră...

D-l Atkins privi pe ofițer, făcând o cumplită efortare și zise :

— Ce vreți ! bucuria de a-i ști în viață... eu, care i-am plins așa de mult...

Oh ! oh !... se gindea comandantul, m'am înșelat eu oare ! D-nul acesta nu e de cit o ultimă speță de pungaș ?

O să văd eu acum.

Apoi zise tare :

— Emoțiunea aceasta vă face prea multă onoare, dar nu trebuie să vă bucurați atit că sunt încă în viață.

— Au murit în urmă ?

— Am zis eu aceasta ?

— Atunci explicați-vă D-le.

— Marinarul acesta vă va spune totul.

La un semn al comandantului, Pierre Aubert se sculă și spuse pe scurt, cum a scăpat pe Paul Gérard și pe fiul său.

Cind D-l Atkins înțelese că Henry trăește, din gâlbui ce era se făcu roșu.

— Liniștiți-vă, reluă comandantul, bucuria vă înecă.

— Trăește !... repeta industriașul fără voia lui.

— De sigur.

O idee subită străbătu prin creierul D-lui Atkins.

— Hârtiile ! aveți hârtiile ?

Parr zise ironic :

— Oare dacă Henry s'ar presenta, veți mai cere hârtiile ?

— Aveți dreptate, Domnule, vei fi bun deci, să-mi spui unde este Henry Gérard, ca să-i dau tot ce-i aparține.

Comandantul nu putea ca să cadă în proasta cursă ce-i întindea Atkins, se hotărî să-l înșele mereu, ca apoi să-l demascheze cu totul.

— Nu încă, mai târziu.

— De ce ?

— Am eu motivele mele.

— Atunci nu puteți pretinde la recompensa ce am promis.

— Cine v'a spus D-le, că viu să reclam ceva ?

— Nu cereți nimic ?

— Nimic Domnule, nimic.

Atkins rămăsese încremenit auzind că nu cere nimic.

Comandantul se sculă.

— Imi dați voie să mă retrag, după prinz, mă voiü presenta însă.

— Cum doriți.

— Vă salut.

Comandantul se îndreptă spre ușe, urmat de Pierre.

În momentul cind să iasă, industriașul atinse ușor pe umăr pe Pierre, murmurându-i :

— Intoarce-te imediat, am să-ți spun ceva.

Pierre era gata să răspundă, dar Atkins îi făcu semn să tacă.

Cind Atkins intră în camera sa murmură :

— Dobitocul !... caută să-mi ascundă restul, noroc cu marinarul, el imi va spune totul, nu va putea rezista recompensei.

Atkins apasă pe butonul soneriei electrice și cind apăru un servitor zise :

— O sticlă cu sherry și două pahare.

Servitorul aduse lucrurile cerute, apoi D-l Atkins fiind singur, deschise o casă de fer, din care scoase o legătură de banknote, pe care o bagă în buzunar.

— Cu aceasta murmură el, voi ști tot ce trebuie.

.....

— Ce zici de D-l Atkins ? Pierre.

— Nu-mi prea place... și-apoi nu ști un lucru ?

— Care ?

— Mia zis să mă întorc la el, dar fără știrea D-tale.

— Iaca ! iaca !... să te duci Pierre și primește tot ce-ți va propune.

— Tot ?

— Da.

— Bine comandante.

— Du-te, te aștept aci.

Peste cite-va minute, Pierre se afla în cabinetul lui Atkins.

— Bine că ai venit, stai... vom bea împreună un pahar de sherry.

— La ordinele D-tale.

— În sănătatea D-tale, D-le Pierre.

Pierre goli paharul, de cind Atkins abia își inmuia buzele.

— Crezi tu oare, că ai să mă faci să flecăresc amețindu-mă, gustiuc bătrîn.

Atkins umplea mereu paharul lui Pierre, care nu-l lăsa nici o dată plin.

La al patrulea pahar, Atkins scoase din buzunar legătura cu bancnote și o întinse lui Pierre.

— Comandantul mi-a zis, să primesc tot ce mi-o da, își zise Pierre.

— Asta e o mică indemnitate, pentru călătoria D-tale... Încă un pahar.

— Cum imi pare mie, ști mai multe lucruri în privința anunțului, de cit comandantul.

— Nu zic nu.

- Imi vei ajuta deci, să găsesc pe Henry Gérard?
 — De ce nu?
 — Chiar și singur... ai putea cîștiga 500.000 dolari... încă un pahar.
 — Mulțumesc, D-le.
 — Dacă te însărcinezi cu această afacere, îți voi da bani de drum.
 — Să vedem.
 — Și dacă întorcindu-te, mi-ai aduce vestea că Henry e mort îți voi da 100.000 dolari mai mult.
 — Dacă îl găsesc viu?

- Asta te privește, gîndește-te, 100.000 dolari mai mult. Încă un pahar.
 — Nu, mi-ajunge... cînd beau prea mult mă infurii și dau în dreapta și în stînga fără să mă uit. Și marinarul făcu un gest cu pumnul.
 Atkins se dete înapoi cu ciți-va pași.
 — Cam vrei, dar răspunde-mi, poți să-mi aduci proba morții fiului lui Paul Gérard?
 — Să vedem.
 — Dar nu cum-va să spui ce-va comandantului!
 (Va urma)

In contra alcoolismului

Proprietățile fiziologice ale alcoolurilor adică efectele lor asupra vieții ființelor.

Am spus în mod general că băuturile spirtoase, și mai cu seamă cele destilate, sunt vătămătoare, dar aceasta nu este destul. Trebuie date probe și probe neîndoioase despre aceasta, pentru ca în mintea fie-căruia să rămînă convingerea tare și nestrămutată despre acest adevăr.

(Cliseu original executat de d. Bednarick)

Unele din aceste probe neîndoioase au fost date prin rezultatele experiențelor întreprinse de la un timp încoace în diferite laboratorii ale instituțiilor științifice, atît din străinătate cît și de la noi din țară.

Cum însă băuturile spirtoase nu-s alcool curat, ci numai conțin o cantitate mai mare sau mai mică de alcool, întrebîndu-se în experiențe însăși aceste băuturi ar fi trebuit prea mult timp și prea multe observații de făcut spre a se vedea rezultatele. De altfel, în viața de toate zilele se vede cum mulți întrebunțează un timp mai mult sau mai puțin îndelungat băuturile spirtoase fără ca se simtă simptomele rele. Și nu de puține ori conferențiarilor sau propagandiștii anti-alcoolici au fost întîmpinați cu obiecțiuni de felul acesta: „Ce tot spui D-ta D-le, basme de copii mici, că eu beau destul și nu am pățit nimic pînă acum“ sau „Vorbă să fie, parcă nu vedem noi pe atâtea bețivi tot grași și rumeni ca și mai înainte“.

Și tocmai începuturile înșelătoare fără efecte simțitoare ale bețivilor pierd pe cei mai mulți și-i lasă să-și urmeze drumul.

Ei bine, oamenii de știință știau din observații faptul încetei lucrări a băuturilor spirtoase asupra organismului, și de aceea s'au gîndit cum să facă spre a

nu pierde prea mult din timpul lor prețios în experiențele asupra alcoolismului. Și gîndindu-se au raționat că, dacă efectele băuturilor apar numai tîrziu cauză e că în aceste băuturi nu se află de cît o cantitate relativ mică de alcooluri, care știm că sunt principalii pricinuatori ai efectelor rele, și trebuiește mai mult timp spre a vedea aceste efecte, apoi întrebunțînd în locul băuturilor însăși alcoolurile scoase din ele, cu alte cuvinte esențele acelor bauturi, efectele s'ar vedea mai curînd. Și tocmai așa s'a întîmplat.

Dintre diferitele experiențe făcute în acest sens eu mă voiu mîrgini a istorisi numai pe cele ale învățatului Doctor, Laborde de la Paris, care pe lingă că sunt mai clasice, apoi sunt dintre cele mai scrupuloase și mai bine făcute.

S'au luat două cobaî sau purcei de India, animale foarte întrebunțate în experiențe din cauza marelor sensibilități, căutîndu-se să fie cam de aceeași mărime și greutate, spre a presenta aceeași rezistență.

Avîndu-se în vedere că absorția stomacală sau trecerea din stomach în torrentul circulator se face cu greu, în loc da a li se da să înghiță, li s'a injectat d'a dreptul în vine unuia un gram de alcooluri extrase din băuturi fermentate, și celui-l'alt iar un gram de alcooluri, dar extrase din băuturi distilate.

Prin injecție, alcoolurile au intrat repede în torrentul circulator, așa că după 4-5 minute, s'au putut vedea efectele.

Primul cobaî, adică acela care a primit alcool din băuturi fermentate, este într'o stare de agitație și escitație mai mult sau mai puțin vie. Cînd nu se mișcă reușește să stea ridicat pe picioare, dar cînd încearcă să meargă, nu-i ajunge o singură cărare, și nici nu-și poate da seama de utilitatea picioarelor. *Curat parcă ar fi un cetățean indignat*. Aceasta stare durează cel mult două ore, după care animalul își revine în simțiri.

Lucrurile nu se petrec tot ast-fel cu al doilea cobaî. Acesta, după un timp de escitare ușoară, intră în o perioadă de *supra escitare*. El cade pe o latură, tipă face spume la gură, se vircolește și mișcă cu violență picioarele: s'ar zice un atac de epilepsie. După aceea, mișcările se încetinează din ce în ce, pînă ce încetează; trupul i se întepenește și cade într'o toropeală profundă cînd există numai o schinteie de viață în el. În această stare îl putem împunge, întepa, strînge fără ca să dea semne de simțire. Atunci animalul e *beat-mort* după cum zice poporul. În adevăr, după cite-va minute moartea, luîndu-l în stăpînire, îi scurtează chinurile.

Se vede de aci cît de grave sunt e-

fectele alcoolurilor și mai ales ale celor extrase din băuturi distilate, căci după ele urmează moartea, pe cînd efectele alcoolurilor extrase din băuturile fermentate sunt oare-cum trecătoare.

Pericolul esențelor.

Dar nu e numai atît: băuturile destilate devin înzecit de rele prin amestecarea cu esențe. Pentru ca să vă puteți da seama despre ceea-ce va să zică o esență voi relata următoarea constatare experimentată. Dacă se iau 2 cm. c. de esență de nucă, și se injectează unui căine greu de 10 kgr. se vede că ele e apucat de un atac tetanic cu tremurături și scuturături violente și apoi în 13 minute mîre. S'a calculat că doi litri de liquor făcut cu această esență ar fi de ajuns să omoare un om în cite-va minute. D-nu Laborde, care a făcut experiența, a fost otrăvit numai de vaporii desvoltați de această esență, și numai în urma unui tratament de cite-va luni a putut să se vindice. Aceste esențe și arome, maschează gustul alcoolurilor vătămătoare, și fac așa de plăcute liquorurile, deci din această cauză devin cu mult mai periculoase.

Ce sunt cogneacurile și romurile?

Cogneacurile și romurile. Un mic exemplu vă poate pe deplin lumina asupra folosului lor:

Un centigram din esența cu care se fabrică coniacul, injectată unui căine *Terre neuve*, (rasă puternică) îl omîră de congestie pulmonară în 10 minute. D-nu Zaharescu, unul din permegătorii mișcării anti-alcoolice din țara noastră, numește aceste lichoruri-coniacuri și romuri: „Otrava cea mai faină, debitată în vase aurite“. Și cînd ne gîndim că aceste otrăvuri se vind sub formă de „coniac extrafin“ sau „prima“, și cu prețuri exorbitante!

Cît alcool conține băuturile spirtoase?

În tabloul următor împrumutat de la D-l Dr. Istrati, actualul Ministru al Instrucțiunii publice și al Cultelor, care a ținut o conferință anti-alcoolică la Soc. de Științe din București, băuturile spirtoase sunt așezate după cantitatea de alcool, conțin decî după reîntatea lor:

Numele băuturii	Cantit. de alcool la sută
Braga	0, 9— 11 %
Berea (Londra)	— — 12
» (Bragadir)	3,30—3,89
» (Opler)	3,38—3,76
» (Luther)	3,85—3,92
Porter (Londra)	4,20
Bere tare (neagră)	6,80
Ale (Bușteni)	8,88
Cidru (must de pădur.)	5,21
Cidru spirtoș	9,87

Hidromel	7,52
Vin din țară, roș (me- dia la 11 probe)	9,80
Vin din țară, alb (25 pr.)	10,10
Tockay	9,88
Vin de Rhin	12,10
Champagne	12,80
Graves	13,40
Sauterne	14,22
Bourgogne	14,57
Siracusa	15,28
Malaga	17,27
Xeres	19,17
Lacrima Christi	19,70
Madera	22,27
Vin de stafide	25,12
Țuică	15-30
Basamac	25-35
Rach. de (perje) prune	25-40
Drojde	25-40
Tescovina (Prăstina)	25-45
Sliboviță	35-45
Genievore	51-55
Cogniac	50-55
Rhom	53-60
Wiskey (Scoția)	54,32—60

Experimental s'a constatat că prin rectificare sau redistilare, alcoolurile superioare și aldehidele, care sunt principiile cele mai otrăvitoare, pot fi separate. De aci silința cea mare a statelor, de a controla fabricarea spiritului.

I. NICULESCU-SEVERIN.

Pedepsele în educație

(după A. Martin)

De asemenea pedepsele școlare lucrează mai mult prin frica ce ele inspiră egoismului copiilor, de cât prin faptul că ele l-ar îndrepta. Eram într'o zi pe drumul de fer într'un compartiment vecin cu unul ocupat de mai mulți interni duși în vacanță. Dinșii vorbeau așa de tare, că cu toată ușa ce ne despărțea, am putut asista la un adevărat desfrâu de vorbe murdare și josnice; știam cu toate acestea că nici unul din ei în internat n'ar fi îndrăsnit, de frica pedepselor, să spună în gura mare un singur cuvânt din atâtea câte le ziceau cu o plăcere brutală. În familie, interzicerea unor asemenea cuvinte mojicești, când e menținută cu atenție, produce un rezultat cu totul altul; nu numai că copilul se abține de la pronunțarea unor astfel de cuvinte în fața părinților; dar acțiunea disciplinei familiare este așa de mare că el prinde chiar ură împotriva-le. Aceasta se întâmplă în asemenea cas, ca și în altele încă, din pricină că nu se recurge numai la pedepse ca la un mijloc unic de îndreptare, ci și la alte mijloace care concurează împreună cu pedepsele la acțiunea moralizatoare.

Ori-ce pedeapsă constă dintr'o suferință impusă simțirii fizice sau morale a copilului.

O lovitură, de exemplu, produce o suferință fizică; dar poate fi de asemenea și o umilire, care se adresează moralului. Se poate învedera ușor că sufletul suferă în totdeauna mai mult ori mai puțin, când corpul este atins.

«Pedepsirea zice Kant, este morală când ne atinge înclinările noastre de a

fi onorați și iubiți; de exemplu, ca să umilim pe copil nu avem de cât să-l primim cu o răceală mare. Este necesar să înțelegem multă vreme aceste înclinări. Acest fel de pedepsire este cel mai buu, pentru-că vine într'ajutorul moralității; spre exemplu dacă un copil minte, o privire desprețuitoare este o pedeapsă îndestulătoare și chiar cea mai bună». Bain gândește chiar că în oare-care casuri simpla narare în fața copilului, a greșelii făcute, fără observații și explicații, este prin ea însăși un mijloc de pedepsire și este chiar mai elocință de cât toate vorbele ce i-s'ar putea spune atunci.

Pedepsele morale lucrează mai ales asupra naturilor delicate și simțitoare. Dar mulți copii, fără a fi răi în fond, li se împotrivesc foarte iute și nu par să sufere așa de tare, când îi umilim sau când ne arătam reci față de ei; ca urmare educatorii, mai ales în familie, sunt capabili foarte rar să păstreze mai multă vreme atitudinea lor severă și rece cu privire la copilul vinovat. Acesta știe din experiență că va veni odată un moment, când obrazul părinților se luminează și iea expresiunea sa obicinuită; atunci greșeala s'a uitat, fără să fi atras după ea multe neajunsuri pentru micul vinovat.

Ca sentimentul rușinei să se facă și mai umilitor pentru copii, s'a închipuit ținute umiltoare: sunt puși în genunchi; sunt trimiși să stea într'un colț, cu capul întors spre zid; li se acopere capul cu un bonet de măgar; li se atâră la spate o tăbliță pe care se scrie defectul, de care s'au pedepsit. Printre pedepsele dictate la începutul acestui veac 1) două erau de acest fel; mai întâiu oprirea, care consista în a rămânea în timpul recreațiunii în fundul curții, fără a putea să iasă dintr'un cerc dat; apoi luarea uniformei, care era înlocuită cu o haină de stofă groasă și de o formă deosebită. Se mai știe că într'unele școle se mai întrebunțează câte-odată pedeapsa ca școlarul să poarte haina întoarsă pe dos. «Acele mijloace, observă Bain produc rezultate mari asupra onora și rămân fără acțiune pentru alții; purtarea lor variază după modul în care clasa le privește și mai ales după simțirea copilului.

Ele sunt îndestulătoare la greșelile ușoare; dar nu și la cele grave; pot fi bune la început; dar repetirea lor le ridică repede ori-ce putere». Cât despre mine eu nu văd nici o rațiune sănătoasă de a nu uza de ele, când sunt eficace și atâta cât copilăria o permite; căci este învederat că de la o vreme nu ne mai putem gândi să le întrebunțăm.

Oprirea unui copil de la ceea ce-i place este, după Kant, mijlocia între suferința fizică și cea morală. Sunt însă mai multe nuanțe de deosebit. Trebuința de a mânca, spre exemplu, poate fi socotită numai ca fizică; ea se impune cu a sa putere și natura cere imperios ca să fie îndeplinită. A lipsi pe copil de ori-ce nutriment ar fi dar o pedeapsă prea tare și de un succes sigur; succes care ne-ar asigura ascultarea în casurile grave. Cine vrea să domesticească animalele usează foarte des de acest mijloc; dar cine ar îndrăzni să recurgă la el față de copii?

(Va urma)

GRIG. TEODOSSIU.

1) Statutul universitar din 7/19 Septembrie 1809.

ECOURI

Sămbătă 5 Februarie se împlinesc 5 ani de la căsătoria D-lui Dr. George Staniu, simpaticul nostru abonat, medic al spitalului rural Racovița din județul Muscel, cu gentila D-nă Valeria Dr. Staniu, născută Costopolu, sora D-lui Dr. Pandele Sylva, șef de biurou la serviciul sanitar superior.

Tot la aceeași dată se împlinesc 5 ani și de la căsătoria amicului nostru D-l George D. Simionescu, intendentul aceluși spital, cu D-na Maria Simionescu, născută Pătrășescu.

Fie-ca aceste două aniversări să cimenteze cât mai tare și îndelungat legăturile de dragoste și prietenie în familiile D-lor, cărora le urăm cele mai mari fericiri.

POȘTA REDACȚIEI

V. Brăt. Acesta nu. At. Gheorghiu. Nu — Cavas. Nu. Os. Lăz Da. Mai pe urmă. — C. Pad Botoș. Cu regret nu Fl. Șerb Ar fi ceva. Altele. — Ar. Bl. Despărțirea da. — G. Aut. Crist. Da. „Despre Napoleon”. Rams. Ești o secătură ordinară. Toate epigramele sunt copiate chiar — ceea ce e mai mult — din „Foia Populară” Dacă te-am cunoaște și-am lungi urechile. — Novac. Nu merg. Sincer dacă descrierea este amuzantă. Da. Dacă plecați în Paris, primim cu plăcere a ne fi corespondent. Foia n'o trimitem acolo, dar cu ocazia aceasta, publicând corespondența, o vom trimite.

Celor alți în No. viitor.

Cărți imprimare la noi

În atelierele tipografiei noastre au mai apărut următoarele opere:

Buletinul Societății studenților în medicină No. 2 și 3, Noiembrie și Decembrie 1899. Sub direcțiunea D-lor H. Boteseu, D. Ionescu și M. Jottu.

Revista de medicina veterinară anul XIII No. 1 și 2 pusă sub direcția d-lui dr. St. Furtună, inspector veterinar.

Codru și singurătate versuri de talentatul scriitor d. G. Crăciunescu, colaboratorul nostru.

BIBLIOGRAFIE

A apărut „Romanțe” un elegant volum de D. Al. S. Vernescu cu versurile, fotografia, și portretul autorului.

Prețul 2 lei noi.

PRIMĂRIA COM. BUCUREȘTI

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 15, luna Februarie, ora 10. se va ține la ospelul comunal o nouă licitațiune publică prin oferte închise pentru darea în întreprindere a iluminării prin gaz petrol a stradelor, și piațelor orașului și curților stabilimentelor comunale, ce nu sunt prevăzute cu instalațiuni de luminaat prin ulei mineral dens, gaz aerian, sau electricitate.

Întreprinderea se dă cu începere de la 1 Aprilie 1900 înainte, iar condițiunile întreprinderii se pot vedea în zilele și orele de serviciu la biroul licitațiunilor de la Primărie.

STELIAN IONESCU

Inginer, Expert și Hotarnic înscris trib. Ilfov

Str. Cazărmei 31, pe lângă Palatul Justiției

Se însărcinează cu ridicări de planuri, parcelări, hotarnicii, expertise, măsurători, verificări, puneri în posesii, etc.

PRIMĂRIA COM. BUCUREȘCI

PUBLICAȚIUNI

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 10 luna Februarie, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului Comunei de pe calea Călărășilor colț cu strada Raionului în suprafață de 664,15 m. p. ciber de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 8 luna Februarie, ora 10 a. m. din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei de pe Bulevardul Ferdinand No. 53 fosta proprietatea D-lui Christache Georgescu, coprins între proprietățile D-lor Simion Christescu și I. M. Păvulescu având o suprafață de 476,25 m. p. liber de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 luna Februarie, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei de pe strada Căprioarei, coprins între proprietățile D-lor P. Miculescu și Giurescu, rămas din exproprierile făcute pentru asanarea grădilor Neptun, liber de construcție în suprafață de 184 m. p.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 luna Februarie, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei de pe strada Plevnei colț splaiul stâng al Dâmboviței, ce se învecinește cu proprietățile D-lui Balotescu și D-nei Metaxa, liber de construcție, având o suprafață de 824,85 m. p.

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 23, luna Februarie, ora 10, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică prin oferte orale pentru vânzarea a 16 tablouri și obiecte rămase nereclamate dela lotăria organizată de cercul artistic din București.

Licitațiunea se va ține separat pentru fie-care din cele 16 tablouri și obiecte.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 luna Februarie 900 ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei rămas din exproprierarea proprietății moștenitorilor Anton Tănăsescu și alte terenuri, vis-a-vis de Palatul Justiției coprins între proprietatea D-lui Pop și a D-nei Ștefănescu, divizat în două loturi, adică:

Parcela No. 1 în suprafață de 322,90 m. p.
Parcela No. 2 „ „ 352,40 m. p.

Liber de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 luna Februarie, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei parcala a dupe Bulevardul Potropopescu Pake colț cu strada Agricultorilor în suprafață de 426 m. p. 70 liber de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 1-u luna Martie, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei de pe strada Epicol colț cu strada Uranus și cu strada Sabinelor în suprafață de 316 m. p. 60 li er de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 1 luna Martie 900, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală pentru vânzarea locului comunei din rotonda Bulevardului Maria (fost proprietatea Marița Nicolescu) și vechea stradă Emancipată, în suprafață de 161 m. p. 55 liber de construcție.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 1 luna Martie 900, ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal licitațiune publică orală, pentru vânzarea locului comunei de pe strada Țăranilor No. 80, rămas din exproprierarea proprietății moștenitorilor Tănase, coprins între proprietățile D-lui Căpitan Paciurea și D-lui G. Tonescu în suprafață de 89,40 m. p.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 1 luna Martie ora 10 din zi, se va ține la ospelul comunal o nouă licitațiune publică orală, pentru

vânzarea locului comunei de pe Bulevardul Carol I în suprafață de 911 m. p. coprins între proprietățile D-lor C. Dumitrescu, P. Serafim și D-nei Ecaterina Stambulof: iar în fund se mărginește cu proprietatea D-lui Pavel Teodorescu, care are un drept de servitute cu ferestrele ce are deschise spre acest loc în fund.

Acest loc se scoate din nou în licitațiune în comptul primului adjudicator care nu s'a prezentat ca să verse la casa comunală prima rată din preț, conform condițiunilor de licitațiune.

p. Primar, I. BĂRBĂTESCU

D-na D-r. Ermina Kaminski

SPECIALĂ DIN SPITALUL DIN LONDRA ÎN BOALE DE FEMEI ȘI COPII

Dă consultațiuni pentru boalele de femei atât obișnuite cât și secrete și pentru boalele de copii, Lunea, Vinerea și Dumineca de la 12 la 2.

192 — CALEA MOȘILOR — 192

Casele bisericeii Olari

Aprobat de onorabilul Consiliu medical superior

MEDALIA DE AUR

TINCTURA REGINA
DENTRIFICE ALESSANDRIU

Desinfectează măselele găunoase și împiedică progresarea lor, omorând specia de **baccil foetidus**, specie care provocă odorea neplăcută a gurei. Vindică roșeața gingiilor și previne sângerarea lor. De asemenea umflăturile gingiilor (abubă) și diferite abcese, care toate nu sunt de cât rezultatul infecțiunii microbiene. Intrebuințată zilnic, face să înceteze instantaneu durerile de gură (dintii și măsele), întreține gura în cea mai perfectă stare de sănătate și curățenie.

Cea mai mare asigurare despre calitățile acestei dentrifrice atât de folosite e, că cei mai distinși membrii ai corpului nostru medical, o recomandă și o întrebuințează zilnic — și că cine a luat-o și a întrebuințat-o, o singură dată, nu se mai poate despărți de o asemenea precios preparat.

Fie-ce flacon e însoțit de o instrucție

De vânzare, en detail. La toate farmaciile, Magazinerile de Drogue-Coloniale-Galanterie și Coafori.

În localitățile unde nu se găsește, cereți direct la Alessandriu-București, Strada Luminei 19 și se expediază, atât în București, la domiciliu cât și în toată țara. Flaconu mare 2 lei 50 bani. La o cantitate mai mare se face rabat.

MODE, COAFURE, COROANE

Doamna

E. BESLEGEANU

Născută BRIOL

BUCUREȘCI, 65 CALEA VICTORIEI, 65

Hotel Manu, (vis-à-vis de Episcopie)

Are onore de a informa pe onor. clientelă că s'a reîntors din Paris unde a vizitat cele mai principale case de mode, și de unde a adus diferite mode seson.

Primește ori-ce reparațiuni de pălării cu prețuri moderate.

Expediază în provincie, după comande telegrafice, pălării, coroane de flori și flori artificiale cu prețuri moderate.

Aprobat de onor. Consiliu medical superior

MEDALIA DE AUR

VINUL COPIILOR

DE CHR. ALESSANDRIU

Etatea cea mai fragedă a copiilor își face a se îmbolnăvi ușor, spre a preîntâmpina maladiile, se recomandă **acest vin**, tutulor copiilor, de la etatea de la etatea de 6 luni în sus: ajută la buna desvoltare a corpului, întărește oșele și dă putere mușchilor.

FERIȚI-VĂ DE IMITATORI ȘI FALȘIFICATORI

De vânzare, en detail. La toate farmaciile și Magazinerile de Drogue și Coloniale.

În localitățile unde nu se găsește cereți direct la Alessandriu, București, Strada Luminei 19 și se expediază atât în București la domiciliu, cât și în toată țara.

PREȚUL UNUI FLACON 3 LEI

La o cantitate mai mare se face rabat.

MODE, COAFURE, COROANE

Doamna

E. BESLEGEANU

Născută BRIOL

BUCUREȘCI, 65 CALEA VICTORIEI, 65

Hotel Manu, (vis-à-vis de Episcopie)

Are onore de a informa pe onor. clientelă că s'a reîntors din Paris unde a vizitat cele mai principale case de mode, și de unde a adus diferite mode seson.

Primește ori-ce reparațiuni de pălării cu prețuri moderate.

Expediază în provincie, după comande telegrafice, pălării, coroane de flori și flori artificiale cu prețuri moderate.

TIPOGRAFIA ZIARULUI

„Fóia Popúlară“

fondată în anul 1899

CU DOUĂ MAȘINI

și litere din cele mai renumite fabrici

Execută:

Tot felul de lucrări de lux

TESE DE LICENȚĂ ȘI DOCTORAT

Reviste și ziare. Cărți de vizită.

Bilete de logodne și cununii

AFIȘE, CIRCULĂRI, ETC.

PREȚURI EFTINE.

INGRIJIRE ÎN TIPAR

STR. ACADEMIEI 37, CAL. VICTORIEI 74

BUCUREȘTI